

S.C. ROTARY CONSTRUCTII S.R.L.

J40/11438/1991; C.U.I. RO 1565534
Adresa: Str.Lucian Blaga, Nr.4, Sector 3, Bucuresti;
Tel: 021/323.90.90; 021/323.91.55; Fax: 021/323.91.66
www.rotaryconstructii.ro; email: office@rotaryconstructii.ro

ISO 13485: 2003

OHSAS 18001
Certificat 143 55

ISO 9001
Certificat 3294 G

ISO 14001
Certificat 1268 H

===== *in insolventa, in insolvency, en procedure collective* =====

Contract : CL2 – Drenuri Bucuresti – reconventionala

Referitor : actiune in apel impotriva PMB – dosarul nr. 22854/302/2022

Stimate doamne, Stimati domni

In anul 2019 am initiat, in calitate de Reclamant, la Curtea de Arbitraj Bucuresti dosarul nr. 88, impotriva Paratei Municipiul Bucuresti, prin care ceream sa se constate terminarea contractului de catre Antreprenorul Rotary Constructii din culpa Beneficiarului PMB precum si o suma de bani reprezentand toate garantiile retinute contractual, lucrari executate si neplatite, proiectare neplatita, organizare de santier, cheltuieli indirecte si penalitati de intarziere.

In data de 31.07.2020 s-a semnat Contractul de Asistenta Juridica nr. 2333380 cu societatea cabinet de avocatura Popescu si Asociati, pentru reprezentarea juridica in fata Curtii de Arbitraj, dosar 88.

In data de 19.05.2022, Curtea de Arbitraj Bucuresti a pronuntat Sentinta Arbitrala nr. 33, prin care :

« obligarea pârâtului la plata sumei de 13.029.645,25 lei (cu TVA inclus), cu titlu de costuri suplimentare si la penalitatile de întârziere aferente. Relativ, la dobânzile penalizatoare si la penalitatile de întârziere, reclamanta a pretins prin cererea de arbitrare suma de 499.156,4 lei, iar prin Notele de sedinta din 14.04.2022 a actualizat valoarea până la data de 12 mai 2022 rezultând suma de 2.206.499,97 lei, la care va fi obligat pârâtul catre reclamanta si, în continuare, până la achitarea integrala a debitului principal, reținând ca nu a formulat obiectiuni asupra naturii, modului de calcul si valorilor acestora. »

In decursul anului 2023, Rotary a incasat sumele de bani, asa cum au fost acestea stabilite de Tribunalul Arbitral, prin plati distincte, efectuate in baza deciziei de incuviintare a executarii silite impotriva PMB.

PMB a initiat dosar impotriva executarii silite, in 28.09.2022. Prin Sentinta civila nr. 936/02.02.2023, Judecatoria Sector 5 Bucuresti a admis in parte contestatia la executare si, pe de o parte, a dispus anulara in parte a actelor de executare efectuate in dosarul nr. 9687/2022, in sensul diminuarii creantei supuse executarii silite prin inlaturarea actualizarii creantei cu dobanda legala penalizatoare aferenta sumei de 13.029.645,25 lei de la data de 12.05.2022 pana la data de 20.09.2022, precum si prin inlaturarea actualizarii creantei cu rata inflatiei, iar, pe de alta parte, a dispus reducerea onorariului de executor pentru obligatia de a face de la suma de 6.188 lei la suma de 248 lei, TVA inclus.

Pentru reprezentare si aparare in fata Tribunalului impotriva acestei sentinte (faza de apel), se solicita inchierea unui Act Aditional 4 cu av Popescu si Asociatii, act aditional supus aprobarii, care insereaza :

“Pentru serviciile de asistenta juridica si reprezentare din dosarul nr. 22854/302/2022, Societatea de avocati va percepe Clientului un onorariu de preluare de 21.500 EUR (fara TVA), in limita a 7% din sumele recuperate. In masura in care sumele recuperate cu titlu de dobanzi si/sau penalitati sunt mai mici de 1.500.000 lei, onorariul de preluare se va reduce la suma de 14.000 EUR (fara TVA), iar daca sumele recuperate cu titlu de dobanzi si/sau penalitati sunt mai mici de 500.000 lei, onorariul de preluare se va reduce la suma de 7.000 EUR (fara TVA).

In sensul celor mentionate in contract, plata onorariilor se va putea face si direct Societatii de avocati de catre executorul judecatoresc si/sau debitorul obligatiei.”

Raman valabile articolele 2.1 si 2.2 din Contract (asa cum au fost ele modificate prin Actele Aditionale anterioare).

Rog aprobare

Multumesc
Ioana Albert

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORUL 5 BUCUREȘTI
STR. SPLAIUL INDEPENDENȚEI, NR.5, SECTOR 4
BUCUREȘTI

MAESTRO SPRL FILIALA BUCUREȘTI

INTRARE
IEȘIRE Nr. 406
Data 03 Luna 07 Anul 2024

Destinatar:
ROTARY CONSTRUCTII
SRL, SOCIETATE IN INSOLVENTA
București, prin administrator judiciar
MAESTRO SPRL - Filiala Bucuresti,
str.Petofi Sandor nr.4, sector 2

DOSARUL NR. 22854/302/2022

Materia: Civil

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: contestație la executare

Complet: c 20 civil 2023

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 936/2023 DIN DATA DE 02 Februarie 2023

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 936/2023, pronunțată la data de 02 Februarie 2023, de către JUDECĂTORIA SECTORUL 5 BUCUREȘTI

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(ștampila)

Grefier,

G.E. 25.06.2024 14:48:51, nr. comunicare: 3 din 4

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 5 BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ
ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de 09.01.2023
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE – MONICA-MARIA IGA
GREFIER – GEORGETA ENACHE

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe contestatorul MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMARUL GENERAL și pe intimata ROTARY CONSTRUCTII SRL, societate în insolvență, având ca obiect contestație la executare, suspendare executare.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă contestatorul, reprezentat de avocați Sebastian Drumar și Nicoleta Vădeanu (cu împuternicire avocațială depusă la dosar, fila 25) și intimata, reprezentată de avocat Dana Bivol (cu împuternicire avocațială depusă la dosar, fila 221).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele aspecte: intimata a depus la dosarul cauzei întâmpinare la cererea modificatoare, prin serviciul registratură, la data de 07.11.2022; prin serviciul registratură, la data de 22.11.2022, au fost atașate la dosar toate actele de executare întocmite în dosarul nr. 9687/2022 al SCPEJ Mazilu și Asociații.

Instanța, verificându-și din oficiu competența în temeiul dispozițiilor art. 131 alin. 1 C.proc.civ., constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză raportat la dispozițiile art. 714 și art. 651 C.proc.civ.

În temeiul art. 238 C.proc.civ., instanța estimează o durată de 1 zi necesară pentru cercetarea procesului.

Instanța constată că prin cererea completatoare, fila 181, s-a făcut referire la anumite adrese din 20.06.2022, însă adresele respective au data de 20.09.2022.

Contestatorul, prin avocat, arată că este o eroare materială.

Instanța reține că este o eroare materială, data corectă fiind 20.09.2022, iar nu 20.06.2022.

Contestatorul, prin avocat, depune la dosarul cauzei cerere de suspendare a judecății cauzei până la soluționarea definitivă a acțiunii privind anularea hotărârii arbitrare, respectiv titlul executoriu.

Instanța, cu prioritate, pune în discuția părților cererea de suspendare a executării silite.

Contestatorul, prin avocat, solicită admiterea cererii de suspendare până la soluționarea contestației. Precizează că motivele au fost deja antamate în cuprinsul cererii și în cererea de suspendare provizorie. Referitor la condiții, menționează că este înregistrată contestația, iar cauțiunea nu este necesară în cazul instituțiilor publice, față de beneficiul dat de O.G. nr. 22. Apreciază că motivele temeinice sunt serioase și suficiente pentru a dispune suspendarea executării silite. Din perspectiva cuantumului creanței, precizează că este o sumă considerabilă, cele 16 milioane depășesc cu mult sumele alocate pentru despăgubiri în bugetul contestatorului, care sunt limitate în trimestru II la 7 milioane. Susține că există proiecte publice cu privire la serviciile de interes public din Municipiul București, respectiv: achiziționarea de autobuze electrice, lucrări cu privire la sistemul central de termoficare, proiect de extindere a infrastructurii de apă, modernizarea linei de tramvai. În opinia sa, executarea silită a fost pornită în mod nelegal, în mod vădit cu încălcarea dispozițiilor O.G. nr. 22, pentru că anterior pornirii efective a executării silite, nu a fost comunicată o somație de plată prin care să se pună în vedere autorității să facă plata creanței din titlu executoriu, pentru a da posibilitatea acesteia să avanseze sumele și de a respecta termenul de 6 luni. Menționează că odată cu comunicarea somației de

executare silită, s-au poprit și conturile. Susține că nu se poate executa silit direct o sumă, în condițiile în care bugetul se dimensionează pe măsura posibilitățile și priorităților și nu poate acoperi acea sumă. Precizează că partea creditoare este în insolvență și, în opinia sa, este o vătămare evidentă dacă se execută suma până a clarifica dacă este corect ceea ce se execută, întrucât banii ce ajung în patrimoniul debitoarei sunt distribuiți către creditori, nemaipunându-se problema întoarcerii executării. Apreciază că există motive temeinice pentru suspendarea executării. Referitor la calculul dobânzilor după data pronunțării hotărârii arbitrale, arată că s-a ajuns la un calcul al dobânzilor potrivit dobânzii legale, deși inclusiv în cuprinsul hotărârii arbitrale, se prevede faptul că dobânzile trebuie calculate cele contractuale, adică rata dobânzii de scont + 3 puncte. Precizează că în cuprinsul încheierilor de stabilire a dobânzilor se ajunge la un quantum al dobânzii pe zi de întârziere de 11%, ceea ce depășește convenția dintre părți. Pune concluzii de admitere a cererii de suspendare.

Intimata, prin avocat, solicită respingerea cererii de suspendare a executării silite. Susține că s-a admis o cerere de suspendare provizorie a executării silite, motivată la acel moment de către reprezentanții contestatorului pe același motiv invocat și astăzi, faptul că trebuie să facă reparații la sistemul de termoficare. Apreciază că se invocă aceleași proiecte pe care, în mod normal, trebuie să le aibă o primărie la nivelul Municipiului București, însă ele nu pot să constituie un motiv temeinic pentru a bloca o executare silită în baza unei hotărâri judecătorești, unei hotărâri arbitrale confirmate de către o instanță judecătorească ca urmare a respingerii acțiunii în anulare. Apreciază că nu există o vătămare reală, existând posibilitatea întoarcerii executării silite în măsura în care s-ar desființa titlu executoriu. Cu privire la împrejurarea că este o sumă considerabilă, solicită instanței să aibă în vedere că parte contestatoare arată că are și alte executări silite mult mai considerabile care se execută la acest moment, fiind plătite sume de bani acelor creditori. Precizează că a fost depus la dosarul cauzei bugetul și a făcut trimitere, în întâmpinare, la faptul că în trimestrul II și III existau în sume alocate bugetar 56 milioane, pe care le-au mutat pentru a crea aparența că nu există sume de bani. Susține că se află în prezența unei hotărâri arbitrale la care contestatorul, în acceptarea clauzei arbitrale, s-a obligat să o execute de la comunicare, însă este la aproape 9 luni de zile de când hotărârea arbitrală, care este titlu executoriu de la comunicare, nu a fost pusă în executare de bună voie și s-au inițiat o serie de demersuri. Apreciază că termenul de 6 luni prevăzut de O.G. nr. 22 nu este un termen de grație acordat autorității, există o somație prin care autoritatea trebuie să facă demersurile respective și i se pune în vedere această obligație. Susține că nu este conform dispozițiilor legale și nici posibil ca partea creditoare, care se află în insolvență, să aibă o altă regulă de drept. Menționează că este în insolvență, întrucât contestatorul nu și-a executat obligațiile de plată care au făcut obiectul dosarului arbitral. Solicită respingerea cererii de suspendare.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererii de suspendare a executării silite.

Instanța pune în discuția părților cererea de suspendare a judecării cauzei.

Contestatorul, prin avocat, solicită admiterea cererii de suspendare a judecării cauzei. Precizează că însuși dreptul de a executa silit care decurge din titlu executoriu este supus cenzurii instanțelor judecătorești. Apreciază că este evidentă legătura dintre respectivul dosar și prezentul dosar. Susține că dreptul care și aici face obiectul judecării de executare silită decurge din acea hotărâre arbitrală. Câtă vreme este supusă cenzurii, consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 411 alin. 1 pct. 1 C.proc.civ. Apreciază că situația hotărârii arbitrale este în mod particular deosebită pentru că Municipiul București nu are vreo culpă, realitatea este cu totul diferită, hotărârea arbitrală este nemotivată. Solicită admiterea cererii de suspendare, dispunerea suspendării judecării până la soluționarea dosarului.

Intimata, prin avocat, solicită respingerea cererii de suspendare a judecării cauzei, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile art. 413 alin. 1 pct. 1 C.proc.civ. Precizează că hotărârea arbitrală este titlu executoriu de la comunicarea părților în virtutea înțelegerii pe care părțile au avut-o la momentul acceptării clauzei arbitrale. Învederează că părțile au înțeles, acceptând clauza arbitrală, să accepte și efectele hotărârii arbitrale. Susține că Municipiul București nu doar că nu a executat de bună-voie, însă a supus-o analizei instanței de judecată, iar Curtea de Apel

București a decis respingerea ca nefondată a acțiunii în anulare. Arată că Municipiul București, într-un dosar arbitral, are deschisă și calea recursului, însă dreptul din contestația la executare, care este o procedură ce se judecă cu celeritate, nu depinde de dosarul care se va afla pe rolul ÎCCJ și nu conduce la necesitatea suspendării judecării contestației la executare.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererii de suspendare a judecării cauzei. În subsidiar, în cazul respingerii cererii de suspendare a judecării cauzei, acordă cuvântul asupra probelor și, ulterior, asupra fondului.

Contestatorul, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Intimata, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Instanța, în temeiul dispozițiilor art. 258 alin. 1 C.proc.civ. raportat la art. 255 C.proc.civ., încuviințează la solicitarea ambelor părți proba cu înscrisurile existente la dosarul cauzei, apreciind că proba este admisibilă potrivit legii și poate duce la soluționarea procesului.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților asupra fondului cauzei.

Contestatorul, prin avocat, solicită admiterea contestației la executare, anularea actelor de executare silită și a înseși executării silite. Precizează că primul motiv de nelegalitate se referă la nerespectarea O.G. nr. 22/2002, care are scopul de a preveni, de salvagarda servicii publice de interes public, acordarea unui termen de 6 luni debitorilor - instituții publice pentru a putea să demareze demersurile necesare pentru acoperirea debitelor fără a întrerupe serviciile publice. Susține că nu i-a fost acordat beneficiul O.G. nr. 22/2002 de către executorul judecătoresc, nu s-a formulat o somație anterioară pornirii executării silite. Apreciază ca fiind falsă teza susținută de către partea adversă potrivit căreia în actele de executare se menționează O.G. nr. 22/2002 și, drept urmare, este respectată procedura O.G. nr. 22/2002. Precizează că dacă s-a amintit de O.G. nr. 22/2002 în somație, s-ar accepta că 6 luni nu se procedează la executarea silită, însă imediat după emiterea somației s-au trimis adrese de poprire la toate instituțiile de credit. Al doilea motiv de nelegalitate se referă la încheierea de executare, care este vădit nelegală. În primul rând, în privința obligațiilor bănești nu se menționează suma care se execută. Or, lipsa mențiunilor nu este de acoperit, nu este nerelevantă pentru că debitorul trebuie să știe care este cuantumul obligației la care s-a încuviințat executarea silită. În ceea ce privește dobânzile și încheierea de stabilire a accesoriilor, apreciază că trebuia să se regăsească în cuprinsul încheierii de încuviințare prevederile clauzei 14 pct. 8 din contract, să se menționeze că se dau debitele sub această formă pentru a putea fi calculate, ceea ce nu s-a făcut. Susține că afectează și viciază inclusiv încheierea de încuviințare, dar și încheierile de stabilire a accesoriilor, întrucât executorul a procedat la calcularea dobânzilor pe baza dobânzii legale, care este mult superioară. Al patrulea motiv de nelegalitate se referă la executarea obligației de a face, respectiv emiterea adresei de deblocare a garanțiilor de bună execuție, însă în cuprinsul încheierii de încuviințare nu se regăsește nicio mențiune cu privire la acest aspect, pentru a analiza în ce măsură executorul putea să desfășoare acte de executare silită. Apreciază că lipsa acestor încuviințări atrage nulitatea executării. Solicită admiterea contestației la executare, anularea actelor de executare silită și a executării silite înseși. Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Intimata, prin avocat, solicită respingerea contestației la executare. Susține că O.G. nr. 22/2002 nu instituie un termen de grație automat în favoarea autorităților, întrucât pentru a beneficia de acest termen, autoritatea trebuie să arate că nu are fonduri și să facă demersuri. Precizează că de la momentul la care a primit somația, unde i s-a pus în vedere obligațiile, contestatorul a răspuns în 16.09.2022, unde a invocat faptul că nu i s-a respectat termenul de grație. Arată că termenul de grație este condiționat de îndeplinirea unor demersuri pe care partea contestatoare nu le-a îndeplinit. Susține că nu este un termen de grație dat autorităților publice pentru oprirea executării silite timp de 6 luni. Precizează că în actele depuse de către contestator se arată în mod clar că în buget, în trimestrul III 2022, existau sume necesare de 56 milioane pentru despăgubiri civile, sume care au fost relocate în urma unei rectificări bugetare și mutate în alte conturi. Învederează că prin adresa din 16.09.2022, contestatorul reiterează solicitarea de a i

se acorda *ope legis* un termen de 6 luni, pe care legea nu-l prevede ca atare. Arată că deși legea prevede că hotărârea judecătorească nu se semnează și se comunică în copie, contestatarul a invocat ca și motiv de nelegalitate. Menționează că partea contestatoare susține că dobânda s-a calculat în mod greșit, însă nu arată care este vătămarea din acea modalitate de calcul. În ceea ce privește susținerile contestatorului, referitor la faptul că somația privind emiterea adresei de deblocare a garanțiilor nu a fost emisă ca urmare a unei încuviințări valabile, arată că titlul executoriu cuprinde o obligație de a face și o obligație de a da, obligația de a face *intuitu personae* și executorul judecătoresc a urmat procedura: a emis o somație, a lăsat contestatorul 10 zile să își îndeplinească obligația de a face, a emis un proces-verbal de constatare de neîndeplinire a obligației. Precizează că odată cu inițierea proiectului, contestatorul a luat din fondurile intimatei o sumă pe care a pus-o în garanții de bună execuție, sumă care nu trebuie să-și schimbe destinația, însă prin titlu executoriu contestatorul a fost obligat să deblocheze acele sume de bani, nepunându-se problema să existe sume de bani într-un cont de despăgubiri, sumele fiind blocate. Susține că partea contestatoare nu a deblocat sumele, deși acelea nu duc la o prejudiciere a contestatorului. Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Contestatorul, prin avocat, apreciază relevantă menționarea sumei, întrucât se poate solicita și încuviința executarea parțial. Susține că o dobândă mai mare atrage o sumă mai mare de plată nelegal.

Nemaifiind alte cereri, instanța rămâne în pronunțare asupra cererii de suspendare a judecării și asupra fondului cauzei.

INSTANȚA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 C.proc.civ.,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 18.01.2023.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 09.01.2023.

PREȘEDINTE
Monica-Maria Iga

GREFIER
Georgeta Enache

DOSAR NR. 22854/302/2022

**ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 5 BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ
ÎNCHEIERE**

Ședința publică din data de 18.01.2023

Instanța constituită din:

**PREȘEDINTE – MONICA-MARIA IGA
GREFIER – GEORGETA ENACHE**

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe contestatorul **MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMARUL GENERAL** și pe intimata **ROTARY CONSTRUCTII SRL**, societate în insolvență, având ca obiect contestație la executare, suspendare executare.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 09.01.2023 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul respectiv, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 18.01.2023, când:

INSTANȚA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 C.proc.civ.,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 02.02.2023.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 18.01.2023.

PREȘEDINTE
Monica-Maria Iga

GREFIER
Georgeta Enache

ECLI:RO:JDS5B:2023:001.000936

Dosar nr. 22854/302/2022

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 5 BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 936

Ședința publică din data de 02.02.2023

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE – MONICA-MARIA IGA

GREFIER – GEORGETA ENACHE

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe contestatorul MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMARUL GENERAL și pe intimata ROTARY CONSTRUCȚII SRL, societate în insolvență, având ca obiect contestație la executare, suspendare executare.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 09.01.2023 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul respectiv, care face parte integrantă din prezenta sentință, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 18.01.2023 și, ulterior, la 02.02.2023, când a hotărât următoarele:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoria Sectorului 5 București la data de 19.09.2022, sub nr. 22854/302/2022, contestatorul MUNICIPIUL BUCUREȘTI prin PRIMARUL GENERAL, în contradictoriu cu intimata ROTARY CONSTRUCȚII SRL, a formulat contestație la executare și cerere de suspendare a executării silite, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea tuturor formelor și actelor de executare efectuate în cadrul dosarului execuțional nr. 9687/2022 aflat pe rolul SCPEJ Mazilu și Asociații, a executării silite în sine cu privire la suma de 16.568.502,96 RON, compusă din suma de 16.360.818,23 RON, reprezentând obligație de plată actualizată, și suma de 207.684,73 RON, reprezentând cheltuieli de executare; anularea încheierii de încuviințare a executării silite din data de 26.07.2022, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 17301/302/2022, a somației emisă de SPCEJ Mazilu și Asociații nr. 14216630/25.08.2022 privind executarea obligației de plată a sumei de 16.568.502,96 RON, a somației nr. 14220266/25.08.2022 privind executarea obligației de emitere a adresei de deblocare a Garanțiilor de Bună Execuție, a încheierii de actualizare a obligațiilor nr. 14216625/25.08.2022 și nr. 14216626/25.08.2022, a încheierii privind stabilirea cheltuielilor de executare nr. 14213406/25.08.2022, a înseși executării silite ce face obiectul dosarului nr. 9687/2022 aflat pe rolul SCPEJ Mazilu și Asociații.

În motivarea cererii, contestatorul a arătat că executarea silită este nelegală în raport de faptul că a fost efectuată cu nerespectarea dispozițiilor speciale reglementate de O.G. nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titlurile executorii. Totodată, a învederat că legiuitorul a înțeles să reglementeze o perioadă de timp predeterminată, de 6 luni, în care debitorul să aibă timpul necesar obținerii fondurilor necesare satisfacerii creanțelor, după cum prevede art. 2 din O.G. 22/2002. Contestatorul a apreciat că termenul de 6 luni reprezintă o garanție procedurală care permite instituțiilor publice să își realizeze activitățile prevăzute de lege din fondurile care au fost stabilite la începutul exercițiului bugetar pentru fiecare activitate în parte. S-a susținut de către contestator că pentru a se putea efectua executarea silită potrivit prevederilor C.proc.civ., trebuia ca în prealabil să se respecte procedura reglementată de art. 2 din O.G. nr. 22/2002, respectiv să se comunice somația de plată prin intermediul organului de executare, la cererea creditorului. Or, în prezenta cauză, intimata nu a comunicat prin intermediul executorului judecătoresc somația de plată, procedând direct la

executarea silită. A apreciat că executarea silită și implicit toate actele de executare sunt nule în condițiile în care nu au fost respectate dispozițiile O.G. nr. 22/2002. Totodată, a învederat că încheierea de încuviințare a executării silite este nulă pentru că nu a indicat, în mod concret și expres, cuantumul obligației bănești a cărei executare silită a fost încuviințată. În opinia contestatorului, formularea instanței a fost una echivocă ce a lăsat loc dubiului, fiind susceptibilă de interpretări diferite și conferind executorului judecătoresc largi margini de apreciere cu privire la acele obligații a căror executare silită a fost cerută de creditor. Mai mult, a susținut că și dispozitivul încheierii de încuviințare a executării silite s-a rezumat la precizarea lacunară a faptului că executarea silită este încuviințată pentru executarea obligațiilor stabilite prin titlul executoriu, apreciind că astfel de mențiuni nu au satisfăcut exigențele și formalismul înscrise în textele de lege aplicabile. A apreciat ca fiind nulă încheierea de încuviințare a executării silite pentru lipsa semnăturii membrilor completului de judecată, semnarea hotărârii judecătorești de către membrii completului constituind o cerință reglementată printr-o normă imperativă, iar neîndeplinirea ei atrăgând nulitatea hotărârii, în cazul în care lipsa semnăturii nu a fost suplinită potrivit dispozițiilor legii. Totodată, a arătat că executarea silită în sine și somația nr. 14220226/25.08.2020, privind emiterea adresei de deblocare a Garanțiilor de Bună Execuție, sunt nule pentru că nu a fost încuviințată executarea silită pentru această obligație, încheierea de încuviințare neindividualizând acele obligații ce trebuiau să facă obiectul executării silite prin actele executorului judecătoresc. De asemenea, a arătat că dispozițiile incidente în materia executării silite a obligațiilor de a face, categorie în care poate fi inclusă și obligația dispusă prin sentința arbitrală de a emite adresa de deblocare a garanțiilor, nu prevăd derogări de la regulile generale incidente în procedura executării, astfel încât aceste obligații să poată fi considerate apte a fi puse în executare de către executor în lipsa unei încheieri de încuviințare valabile emise de instanța competentă. S-a mai arătat de către contestator că situația de fapt prin care obligația cu privire la care debitorul a fost somat nu se regăsește în cuprinsul încheierii de încuviințare a executării, putea primi doar semnificația imposibilității realizării de acte de executare cu privire la respectiva obligație, din moment ce s-a apreciat în mod neechivoc că o asemenea executare este lipsită de fundamentul juridic care permite efectuare actelor de executare. Referitor la încheierea de actualizare obligații nr. 14216625/25.08.2022 și încheierea de actualizare obligații nr. 14216626/25.08.2022 s-a arătat de către contestator că sunt nule deoarece actualizarea creanței principale cu dobânda legală și cu penalitățile de întârziere s-a făcut în mod nelegal. S-a mai arătat de către contestator că dobânzile și penalitățile au fost calculate și admise de Tribunalul Arbitral, respectiv pentru sumele aferente garanțiilor de bună execuție a fost aplicată dobânda legală începând cu data de 11.10.2018 aferente sumelor garanțiilor de bună execuție și sumelor din rețineri, iar pentru lucrările executate și neîncasate au fost aplicate penalități de întârziere conform art. 14.8 din contract, or pentru aplicarea în continuare a dobânzilor și penalităților de întârziere, executorul judecătoresc trebuia să respecte aceleași reguli de calcul ca cele încuviințate de Tribunalul Arbitral. Mai mult, a susținut faptul că, executorul judecătoresc, cu încălcarea prevederilor art. 628 alin. 3 C.proc.civ. a actualizat în mod nelegal cu indicele inflației inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere, precum și cheltuielile de executare. Contestatorul a apreciat ca fiind nelegală încheierea privind stabilirea cheltuielilor de executare, având în vedere că onorariul executorului judecătoresc a depășit cuantumul onorariilor maximale legale, întrucât potrivit dispozițiilor legale relevante, anume art. 39 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, onorariile maximale ale acestora sunt calculate ca valoare procentuală raportat la sumele de bani care sunt puse în executare. Referitor la cererea de suspendarea executării silite până la soluționarea în fond a contestației la executare, contestatorul a susținut că pentru a se dispune suspendarea executării silite trebuie îndeplinite următoarele condițiile: să existe formulată o contestație la executare, să fie consemnată cauțiunea, să existe motive temeinice pentru suspendare. În ceea ce privește prima condiție, a susținut că aceasta a fost în mod evident îndeplinită având în vedere că a fost formulată și contestația la executare și cererea de suspendare. În ceea ce privește cea de-a doua condiție privind plata cauțiunii, s-a arătat de către contestator că este scutit de la plata cauțiunii în temeiul art. 7 din O.G. nr. 22/2002. Cu

privire la ultima condiție privind existența unor motive temeinice, s-a arătat de către contestator că este îndeplinită având în vedere faptul că executarea silită a sumelor de bani aflate în conturile contestatorului duce în mod cert la blocarea activității zilnice pe care acesta o realizează, suma totală care face obiectul executării silite în prezenta cauză fiind într-un quantum exorbitant față de posibilitățile actuale ale contestatorului. Mai mult, a arătat că blocarea conturilor și încercările de recuperare a sumelor stabilite prin titlurile executorii afectau iremediabil modalitatea în care își desfășura activitatea, existând un risc real și concret să fie pus în imposibilitate de a-și onora angajamentele privitoare la proiecte de importanță strategică ce vizau direct locuitorii Municipiului București. Totodată, a apreciat că se impune suspendarea executării silite, având în vedere că executarea silită a unei creanțe de aproximativ 17 milioane de lei putea provoca consecințe dezastruoase pentru întreaga comunitate și putea bloca toată activitatea instituției publice. De asemenea, a susținut că pentru preîntâmpinarea pericolului privind producerea unor disfuncționalități majore la nivelul serviciilor publice oferite populației de către aparatele de specialitate se impune suspendarea executării silite până la soluționare în fond a contestației la executare.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 712 și art. 719 C.proc.civ., O.G. nr. 22/2002.

Cererii de chemare în judecată i-au fost anexate, în copie, următoarele înscrisuri: încheierea de încuviințare a executării silite din data de 26.07.2022, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 17301/302/2022, somații, încheieri de actualizare a obligațiilor, încheieri privind stabilirea cheltuielilor de executare, cererea arbitrală formulată de Rotary în dosarul arbitral nr. 88/2019, sentința arbitrală nr. 33/19.05.2022, precizări privind daunele-interese și modul lor de calcul, note de ședință depuse în cadrul procedurii arbitrale, înscrisuri cu privire la aprobarea bugetului Municipiului București, hotărârea CGMB nr. 447/09.09.2022 privind rectificarea bugetului Municipiului București, dovezi ale executărilor silite demarate asupra conturilor contestatorului.

Prin **cererea completatoare a contestației la executare** și a cererii de suspendare a executării silite (f. 181) depusă la dosarul cauzei prin serviciul registratură la data de 06.10.2022, contestatorul a solicitat și anularea altor acte emise în cadrul dosarului de executare nr. 9687/2022, respectiv a înștiințării de înființare a popririi nr. 15043533 din 20.09.2022 emisă de SCPEJ Mazilu și Asociații; adresei nr. 15043506 din 20.06.2022 privind înființarea popririi asupra conturilor terțului poprit Trezoreria Municipiului București, emisă de SCPEJ Mazilu și Asociații; adresei nr. 15043463 din 20.06.2022 privind înființarea popririi asupra conturilor terțului poprit Trezoreria Sector 5, emisă de SCPEJ Mazilu și Asociații; încheierii de actualizare a obligațiilor nr. 15043349 din 20.06.2022; încheierii de stabilire a cheltuielilor suplimentare nr. 15199183 din 23.09.2022 și procesului-verbal de constatare nr. 15145436 din 22.09.2022.

În motivarea cererii, contestatorul a arătat că executarea silită înseși și actele de executare sunt nule deoarece au fost efectuate cu încălcarea dispozițiilor O.G. nr. 22/2002. Totodată, a învederat că a notificat executorului judecătoresc insuficiența fondurilor prin comunicarea către acesta a adresei nr. 393/16.09.2022, prin care i-a pus în vedere caracterul nelegal al actelor de executare silită îndeplinite în dosarul execuțional nr. 9687/2022. De asemenea, a arătat că executorul judecătoresc era obligat să se abțină de la îndeplinirea actelor de executare și trebuia să acorde debitorului răgazul necesar efectuării demersurilor pentru obținerea fondurilor, astfel cum prevede cronologia procedurii prevăzute de O.G. nr. 22/2002. S-a mai susținut de către contator faptul că în mod nelegal, cu încălcarea dispozițiilor O.G. nr. 22/2022, SCPEJ Mazilu și Asociații a procedat la înființarea popririi asupra conturilor comunicând terților popriți adrese de înființare a acestei măsuri, apreciind că toate actele efectuate cu încălcarea O.G. nr. 22/2002 sunt nule, termenul de 6 luni fiind un termen prohibitiv pentru efectuarea actelor de executare de către executorul judecătoresc, cu consecința anulării acestora. Mai mult, a precizat că măsura popririi este nelegală având în vedere că a fost înființată cu încălcarea dispozițiilor privind patrimoniul de afecțaiune. A apreciat că **din adresele de înființare a popririi conturilor nu reiese cu claritate o individualizare a sumelor de bani care sunt supuse măsurii, obligația terțului**

poprit fiind generală răsfrângându-se și asupra acelor sume de bani care nu sunt destinate îndeplinirii creanțelor, ci reprezintă sume din buget destinate proiectelor în curs de derulare, cheltuielilor cu personalul angajat, precum și orice alte cheltuieli necesare bunei funcționări a unei instituții publice.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 713 alin. 3 teza a II-a, art. 719, art. 204 C.proc.civ., O.G. nr. 22/2002.

Cererii i-au fost anexate, în copie, următoarele înscrisuri: înștiințare înființare poprire, adrese poprire conturi, încheiere actualizare obligații, încheiere cheltuieli suplimentare, proces-verbal de constatare, extras de pe portalul instanțelor de judecată, adrese.

Prin întâmpinarea (f. 222) depusă la dosarul cauzei prin serviciul registratură, la data de 27.10.2022, intimata a solicitat respingerea contestației la executare și a cererii de suspendare ca fiind neîntemeiate, precum și obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată suportate în cadrul prezentului demers procesual.

În motivare, s-a arătat că afirmațiile debitorului privind lipsa somației, emise tocmai în considerarea dispozițiilor art. 2 din O.G. nr. 22/2002, sunt vădit mincinoase și au ca scop să inducă în eroare instanța de judecată, fiind făcute cu rea-credință, în realitate procedura fiind îndeplinită. Totodată, a învederat că în cuprinsul somației, executorul judecătoresc a indicat în mod clar faptul că debitorul avea obligația fie de a achita debitul în termenul indicat, fie de a dovedi imposibilitatea de plată a acelor sume din lipsa de fonduri, urmând ca în caz de neexecutare să se procedeze la executarea silită conform prevederilor C.proc.civ., fapt de altfel intervenit ca urmare a pasivității Municipiului București. De asemenea, a arătat faptul că art. 2 din O.G. nr. 22/2002 nu a instituit un termen de grație automat, ci a impus două condiții care trebuiau îndeplinite pentru a deveni aplicabil acel termen, pe de-o parte trebuia să se facă dovada lipsei de fonduri, iar, pe de alta parte, să se facă dovada inițierii demersurilor necesare pentru obținerea fondurilor, condiții cuprinse, de altfel, în somația transmisă contestatorului. S-a mai arătat de către intimată faptul că partea contestatoare a solicitat acordarea termenului de grație de 6 luni, arătând că nu exista alocare bugetară pentru plata despăgubirilor aferente trimestrului IV, însă din documentația depusă în probațiune, prin HCGMB nr. 151/07.03.2022, sumele aferente despăgubirilor civile au fost în trimestrul III de 56.021.000,14 lei, sume care au fost relocate în alte conturi prin rectificarea bugetară. A apreciat că partea contestatoare, care a avut bugetate fonduri suficiente pentru acoperirea despăgubirilor civile, cu rea-credință a acționat cu intenția de a-și fraudă creditorii prin relocări bugetare a fondurilor pentru despăgubiri civile în alte conturi. Referitor la nulitatea invocată cu privire la încheierea de încuviințare a executării silite din data de 26.07.2022, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, față de pretinsa încălcare a art. 666 alin. 3 C.proc.civ., a apreciat că în măsura în care ar fi fost valide, acestea s-ar fi circumscris cel mult unei nulități relative virtuale, având în vedere ca o astfel de sancțiune nu este prevăzută în mod expres. De asemenea, a apreciat ca fiind disproporționată aplicarea sancțiunii nulității asupra încheierii de încuviințare, având în vedere că titlu executoriu a fost comunicat contestatorului și acesta avea cunoștință de sumele supuse executării silite. Mai mult, a susținut că încheierea de încuviințare face trimitere la creanța statuată prin titlu executoriu astfel încât nu exista posibilitatea executorului judecătoresc de a pune în executare alte sume decât cele prevăzute de titlu executoriu. A considerat că atât timp cât în titlul executoriu, reprezentat de sentința arbitrală nr. 33/19.05.2022 s-a indicat în mod expres quantumul obligației bănești care incumbă debitorului, iar hotărâre arbitrală i-a fost comunicată contestatorului, fiind parte în litigiu, este suficientă trimiterea la acesta din cuprinsul încheierii. Totodată, a apreciat că fiind vădit neîntemeiată solicitarea debitorului de constatare a nulității încheierii de încuviințare a executării silite pentru lipsa semnăturii membrilor completului de judecată, întrucât a fost întocmită în două exemplare originale, către părți comunicându-se câte o copie. În ceea ce privește nulitatea invocată cu privire la executarea silită în sine și la somația nr. 14220226/25.08.2022, privind emiterea adresei de deblocare a Garanțiilor de Bună Execuție, s-a arătat de către intimată că s-a procedat la încuviințarea titlului executoriu în forma sa comunicată și debitorului, titlu reprezentat de sentința arbitrală, care conține și obligația de a face, respectiv

de a emite adresa de deblocare a garanțiilor. A apreciat că, prin sintagma „pentru recuperarea creanței”, instanța de judecată a avut în vedere încuviințarea acordată atât pentru executarea obligației de a da o sumă de bani, cât și a obligației de a face, respectiv de a emite adresa de deblocare a Garanției de Buna Execuție, ambele fiind obligații corelative unui drept de creanță. În ceea ce privește nulitatea cu privire la încheierea de actualizare obligații nr. 14216625/25.08.2022 și încheierea de actualizare obligații nr. 14216626/25.08.2022, intimata a menționat că prin dispozitivul sentinței arbitrale nr. 33/19.05.2022, contestatorul a fost obligat la plata penalităților de întârziere în valoare de 2.206.499,97 lei calculate până la data de 12.05.2022, precum și a celor calculate în continuare, până la data achitării integrale a debitului principal, situația de fapt încadrându-se în cadrul legal descris în cuprinsul art. 628 alin. 2 C.proc.civ. Cu privire la împrejurarea că accesoriile nu au fost calculate potrivit contractului, s-a susținut de către intimată că debitorul nu a probat existența unui prejudiciu cauzat de actualizarea dobânzilor și a penalităților de întârziere cu rata dobânzii legale. În ceea ce privește onorariul executorului judecătoresc, intimata a susținut că a fost calculat în mod corect pentru fiecare dintre cele două obligații care trebuiau executate de către Municipiul București, executorul judecătoresc calculând onorariul care se cuvine pentru demersurile efectuate în vederea executării silite a acestora. În ceea ce privește obligația contestatorului de a achita suma de 16.360.818,23 lei, debit principal, reprezentând contravaloarea costurilor suplimentare, indirecte și conexe, datorate ca efect al rezilierii premature a contractului, intimata a invocat dispozițiile art. 39 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 188/2000, potrivit căreia pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, onorariul maxim este de 6.300 lei plus un procent de până la 1 % din suma care depășește 100.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite. În ceea ce privește emiterea adresei de deblocare a Garanției de Bună Execuție, s-a arătat de către intimată că aceasta reprezintă o obligație de a face, care putea fi adusă la îndeplinire prin modalități de executare silită directă, astfel ca onorariul care se cuvenea executorului judecătoresc pentru acest demers execuțional fiind de 5.200 lei. Referitor la cererea de suspendare a executării silite până la soluționarea în fond a contestației la executare, s-a arătat de către intimată că procedura reglementată de O.G. nr. 22/2002 a fost respectată având în vedere emiterea somației depusă chiar de către contestator în anexa nr. 2. Mai mult, a menționat faptul că solicitarea suspendării executării silite nu putea fi motivată de aspecte de nelegalitate care urmau analizate în cadrul contestației la executare. Totodată, a învederat că toate proiectele pe care contestatorul le-a invocat treneză de foarte mulți ani, fiind inacceptabil ca partea contestatoare să pretindă că propriile sale proiecte sunt mai importante decât interesele și așa lezate ale intimitei. A considerat, de asemenea, total neproductiv faptul că au fost aduse, sub forma de pretexte, situații preexistente, față de care contestatorul a manifestat neglijență ani la rând, ajungând într-o situație de criză și nefăcând față angajamentelor pe care și le-a asumat.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 176 alin. 3, art. 205 C.proc.civ., precum și dispozițiile legale la care a făcut referire sau care sunt aplicabile în prezenta cauză.

Întâmpinării nu i-au fost anexate înscrisuri.

Prin întâmpinarea la cererea modificatoare (f. 242) depusă la dosarul cauzei prin serviciul registratură la data de 07.11.2022, intimata a solicitat respingerea contestației la executare și a cererii de suspendare a executării silite formulate de Municipiul București, astfel cum au fost modificate, ca fiind neîntemeiate, precum și obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată suportate în cadrul prezentului demers procesual.

În motivare, s-a arătat că partea contestatoare în mod nefondat a susținut faptul că termenul de 6 luni prevăzut de art. 2 din O.G. nr. 22/2002 ar fi un termen prohibitiv pentru efectuarea actelor de executare de către executorul judecătoresc, cu consecința anularii acestora, în temeiul art. 704 C.proc.civ.. Totodată, a învederat că se impune respingerea motivului de nulitate invocat de către contestator ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece în practica judiciară națională s-a reținut în mod unanim că executarea silită demarată împotriva unui debitor care este instituție publică este legală, chiar și în situația în care creditorul și-a îndestulat creanța înăuntrul termenului de 6 luni. S-a mai arătat de către intimată că, în mod abuziv, după ce a primit somația de la executorul

judecătoresc, în loc să procedeze la achitarea creanței executate silit din suma de 56.021.000,14 lei, alocată prin HCGMB nr. 151/07.03.2022 despăgubirilor civile aferente trimestrului III, contestatorul a adoptat o hotărâre prin care a rectificat bugetul, realocând suma de 56.021.000,14 lei în alte conturi pentru a crea în mod artificial aparența că nu ar exista fonduri disponibile alocate pentru plata creanței executate silit. Totodată, a învederat faptul că în măsura în care s-ar fi luat în considerare inexistența fondurilor în contul aferent despăgubirilor civile, această situație nu justifică acordarea termenului de grație de 6 luni, în condițiile în care debitorul nu a probat niciuna dintre premisele aplicării textului de lege. În ceea ce privește criticile invocate cu privire la înființarea poprii asupra conturilor debitorului deschise la Trezoreria Sectorului 5 București și la Trezoreria Municipiului București, s-a susținut de către intimată faptul că nu a rezultat că sumele existente în acele conturi au fost destinate acoperirii cheltuielilor de organizare, a celor de funcționare sau a celor aferente personalului, care cad în sarcina contestatorului, astfel încât acestea să fie exceptate de la măsura poprii. Mai mult, a susținut că partea contestatoare nu a făcut dovada faptului că sumele existente în acele conturi au fost destinate unei afectațiuni speciale conform celor prevăzute de art. 781 alin. 5 C.proc.civ. Intimata a apreciat că nu a fost dovedită încălcarea dispozițiilor legale și nici vătămarea adusă drepturilor contestatorului, întrucât susținerile acestuia au rămas la stadiul de simple afirmații, deși avea sarcina probei și nu putea opera o prezumție cu privire la faptul că ar fi fost poprite sume din categoria celor exceptate de la executare. În opinia intimății, susținerea potrivit căreia executarea silită a sumelor datorate de instituțiile publice ar fi condiționată de aprobarea unor sume în bugetele instituțiilor publice la titlul de cheltuieli la care se încadrează obligațiile de plată respective este în mod vădit greșită și echivalează cu asumarea unei obligații pur potestative din partea contestatorului, întrucât validarea susținerilor părții adverse ar echivala cu o situație absurdă în care creditorul ar trebui să aștepte ca instituția publică să aprobe în propriul buget sume la titlul de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectiva. Referitor la criticile invocate de contestator cu privire la încheierea de actualizare a obligațiilor nr. 15043349/20.09.2022, intimata a menționat că prin dispozitivul sentinței arbitrale nr. 33/19.05.2022, contestatorul a fost obligat la plata penalităților de întârziere în valoare de 2.206.499,97 lei calculate până la data de 12.05.2022, precum și a celor calculate în continuare, până la data achitării integrale a debitului principal, situația de fapt încadrându-se în cadrul legal descris în cuprinsul art. 628 alin. 2 C.proc.civ. A apreciat că partea contestatoare nu a dovedit vătămarea adusă prin calcularea dobânzii potrivit prevederilor legale ale art. 3 alin. 2¹ din OG nr. 13/2011 și nici nu a putut justifica o astfel de vătămare. Referitor la procesul-verbal de constatare nr. 15145436/22.09.2022, s-a arătat de către intimată că nu poate forma obiectul unei suspendări, întrucât acesta nu reprezintă un act de executare, ci un act prin care se constată dacă debitorul și-a îndeplinit obligația de a face în termenul prevăzut în somație. A apreciat că nu pot fi suspendate de instanța de executare constatările executorului judecătoresc privind neexecutarea obligației de a face, în contextul în care debitorul nu a probat contrariul, respectiv că și-a îndeplinit obligația de a emite adresa de deblocare a Garanțiilor de Bună execuție.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 176 alin. 3, art. 205 C.proc.civ., precum și dispozițiile legale la care a făcut referire sau care sunt aplicabile în prezenta cauză.

În cauză, instanța a încuviințat, la solicitarea ambelor părți, administrarea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei. Din oficiu, instanța a solicitat executorului judecătoresc copii certificate de pe toate actele de executare întocmite în dosarul de executare nr. 9687/2022, aflat pe rolul său, înscrisuri care au fost comunicate și atașate la dosarul cauzei (f. 1-197 vol. II).

Analizând cererea de suspendare a judecății cauzei până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 4672/2/2022, instanța reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 413 alin. 1 pct. 1 C.proc.civ. când dezlegarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, instanța poate suspenda judecata. Prin urmare, legea instituie un caz de suspendare facultativă a judecății cauzei, caracter în raport de care instanța apreciază că nu este necesară și nici oportună suspendarea judecării prezentei cauze, ce are ca obiect contestație la executare, până la

soluționarea căii de atac împotriva titlului executoriu. În acest sens, instanța observă că raportat la obiectul prezentei cauze, de contestație la executare, judecata se impune a fi efectuată cu urgență. În plus, este adevărat că în eventualitatea admiterii căii de atac și desființării titlului executoriu, aceasta ar putea atrage încetarea executării silite pornite legal, cu consecințele aferente, respectiv desființarea de drept a tuturor actelor de executare, prin prezenta contestație la executare se invocă nelegalitatea executării silite și actelor de executare de la momentul începerii executării silite și respectiv al efectuării acestor acte, astfel că. În consecință, instanța respinge cererea de suspendare a judecării cauzei până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 4672/2/2022.

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

Prin sentința arbitrală nr. 33/19.05.2022, pronunțată de Curtea de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României în dosarul nr. 88/2019, a fost admisă acțiunea arbitrală formulată de reclamanta ROTARY CONSTRUCȚII S.R.L. în contradictoriu cu pârâtul MUNICIPIUL BUCUREȘTI, s-a constatat intervenită rezilierea unilaterală a contractului de antrepriză în construcții civile, tip „FIDIC” nr. 277/17.06.2014, prin declarația antreprenorului inclusă în notificarea de reziliere nr. 7004/27.09.2014 și încetarea contractului la data de 11.10.2014 și a fost obligat pârâtul Municipiul București - în calitate de beneficiar - să emită adresa de deblocare a garanțiilor de bună execuție, constituite prin rețineri din certificatele interimare de plată-CIP, în conturile reclamantei ROTARY CONSTRUCȚII S.R.L. deschise la Trezoreria Municipiului București. De asemenea, pârâtul Municipiul București a fost obligat la plata sumei de 13.029.645,25 lei, cu TVA inclus, către reclamanta ROTARY CONSTRUCȚII S.R.L., reprezentând c/val. costurilor suplimentare, indirecte și conexe, datorate ca efect al rezilierii premature a contractului, la plata penalităților de întârziere, în valoare de 2.206.499,97 lei calculate până la data de 12.05.2022, precum și a celor calculate în continuare, până la data achitării integrale a debitului principal și la plata sumei totale de 578.712,52 lei, către reclamantă, reprezentând cheltuielile de arbitrarie achitate de aceasta (taxele arbitrale, onorariu de avocat și onorariu de expert).

La data de 07.07.2022, creditoarea a adresat S.C.P.E.J. MAZILU ȘI ASOCIAȚII o cerere de executare silită a contestatorului-debitor Municipiul București prin Primar General, prin care a solicitat executarea silită în temeiul titlului executoriu reprezentat de sentința arbitrală nr. 33/19.05.2022, pronunțată de Curtea de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României în dosarul nr. 88/2019, în vederea executării obligației de a emite adresă de deblocare a garanțiilor de bună execuție, constituite prin rețineri din certificatele interimare de plată-CIP, în conturile reclamantei ROTARY CONSTRUCȚII S.R.L. deschise la Trezoreria Municipiului București, obligației de plată a sumei de 13.029.645,25 lei, cu TVA inclus, către reclamanta ROTARY CONSTRUCȚII S.R.L., reprezentând c/val. costurilor suplimentare, indirecte și conexe, datorate ca efect al rezilierii premature a contractului, obligației de plată a penalităților de întârziere, în valoare de 2.206.499,97 lei, calculate până la data de 12.05.2022, obligației de plată a penalităților de întârziere de la data de 12.05.2022 până la data achitării integrale a sumelor datorate cu titlu de debit principal și obligației de plată a sumei de 578.712,52 lei, către reclamantă, reprezentând cheltuielile de arbitrarie achitate de aceasta (taxele arbitrale, onorariu de avocat și onorariu de expert). Creditoarea a menționat în cerere că solicită actualizarea sumelor de bani datorate cu rata inflației de la data de 19.05.2022 până la data executării efective a obligațiilor de plată, precum și că solicită calculul penalităților de întârziere datorate începând cu data de 12.05.2022 până la data achitării debitului principal, potrivit prevederilor art. 3 alin. 2 ind. 1 din O.G. nr. 13/2011.

Prin încheierea din data de 07.07.2022, executorul judecătoresc a dispus, conform art. 665 C.proc.civ., înregistrarea cererii creditorului, formându-se pe rolul S.C.P.E.J. MAZILU ȘI ASOCIAȚII dosarul de executare nr. 9687/2022.

Prin încheierea din data de 26.07.2022, pronunțată în dosarul nr. 17301/302/2022, Judecătoria Sectorului 5 București, în temeiul art. 666 C.proc.civ., a încuviințat executarea silită.

La data de 25.08.2022, executorul judecătoresc a emis o încheiere (f. 78, vol. II) prin care, în temeiul art. 627 și 628 C.proc.civ., a stabilit următoarele:

1. Costuri suplimentare, indirecte și conexe, datorate ca efect al rezilierii premature a contractului, constând în dobânda în sumă de 175.543,23 lei, prin raportare la cuantumul dobânzii legale și la perioada 20.05.2022-07.07.2022, și în actualizarea creanței principale și a dobânzii cu rata inflației pentru perioada 20.05.2022-07.07.2022, în sumă de 116.047,77 lei;
2. Rata inflației aferentă penalităților de întârziere calculate până la data de 12.05.2022, calculată pentru perioada 20.05.2022-07.07.2022, în cuantum de 19.390,82 lei;
3. Rata inflației aferentă cheltuielilor arbitrale, calculată pentru perioada 20.05.2022-07.07.2022, în cuantum de 5.085,75 lei;

La data de 25.08.2022, executorul judecătoresc a emis o a doua încheiere (f. 79, vol. II) prin care, în temeiul art. 627 și 628 C.proc.civ., a stabilit următoarele:

1. Costuri suplimentare, indirecte și conexe, datorate ca efect al rezilierii premature a contractului, constând în dobânda în sumă de 205.529,27 lei, prin raportare la cuantumul dobânzii legale și la perioada 08.07.2022-25.08.2022, precum și actualizare cu rata inflației pentru perioada 08.07.2022-31.07.2022, în cuantum de 0 lei.

2. Rata inflației aferentă penalităților de întârziere calculate până la data de 12.05.2022, calculată pentru perioada 08.07.2022-31.07.2022, în cuantum de 0 lei;

3. Rata inflației aferentă cheltuielilor arbitrale, calculată pentru perioada 08.07.2022-31.07.2022, în cuantum de 0 lei;

De asemenea, prin încheiere, executorul a stabilit că pentru perioada 13.05.2022-19.05.2022 sunt datorate și penalități de întârziere în continuare în cuantum de 24.363,65 lei.

La aceeași dată, executorul judecătoresc a emis o încheiere (f. 51, vol. II) prin care, în temeiul art. 670 C.proc.civ., a stabilit cheltuielile de executare la suma totală de 207.684,73 lei, compusă din:

-174.108,18 lei, onorariul executorului, la care se adaugă TVA 33.080 lei (din care 5.200 lei, plus TVA în cuantum de 988 lei, onorariul executorului judecătoresc pentru executare silită directă, iar restul calculat raportat la o creanță în cuantum de 16.360.818,23 lei, calculată la data de 25.08.2022);

-20 lei, taxă judiciară de timbru aferentă cererii de încuviințare a executării silite, cheltuieli suportate de creditor

-400 lei, la care se adaugă TVA - 76 lei, cheltuieli de executare reprezentând comunicarea actelor de procedură, multiplicare acte pe parcursul instrumentării dosarului, cheltuieli de transport, taxe solicitări informații, cheltuieli cu arhivarea documentelor și a dosarelor, cheltuieli cu depozitarea, prelucrarea și distrugerea securizată a arhivei.

La data de 25.08.2022, executorul judecătoresc a emis o somație (f. 80, vol. II) prin care a pus în vedere debitorului contestator ca în termen de 1 zi de la primirea somației să achite creditoarei suma de 16.568.502,96 lei, constând în obligație de plată actualizată, provenită din titlul executoriu, în cuantum de 16.360.818,23 lei, precum și 207684,73 lei, cheltuieli de executare silită.

De asemenea, la aceeași dată, executorul judecătoresc a emis o somație (f. 82, vol. II) prin care a pus în vedere debitorului contestator ca în termen de 10 zile de la primirea somației să emită adresa de deblocare a garanțiilor de bună execuție, constituite prin rețineri din certificatele interimare de plată-CIP, în conturile reclamantei ROTARY CONSTRUCȚII S.R.L. deschise la Trezoreria Municipiului București.

O nouă încheiere de actualizare a obligațiilor, similară cu primele două, însă cu actualizări ale dobânzii și ratei inflației pentru perioada 26.08.2022-20.09.2022, a fost emisă la data de 20.09.2022 (f. 99, vol. II).

La aceeași dată, a fost dispusă poprirea asupra conturilor Municipiului București deschise la Trezoreria Sectorului 5 București și Trezoreria Municipiului București pentru suma de 16.677.559,31 lei, rezultată din adunarea celor indicate mai sus.

Conform principiului disponibilității procesului civil, prevăzut de art. 9 alin. 2 Cod procedură civilă, instanța va analiza legalitatea actelor de executare și executării silit contestate, în temeiul acestor dispoziții legale, numai raportat la argumentele invocate de către contestator.

Cu privire la aplicabilitatea O.G. nr. 22/2002, instanța reține că potrivit art. 1 din O.G. nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii „Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice se achită din sumele aprobate cu această destinație prin bugetele acestora sau, după caz, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă”.

Așadar, prevederile art. 1 din O.G. nr. 22/2002 instituie obligația în sarcina autorităților executive de a stipula în bugetele autorităților publice anuale a unor sume de bani cu destinația specială a achitării creanțelor stabilite prin titluri executorii. O astfel de procedură este rezonabilă și reprezintă, astfel cum a statuat Curtea Constituțională în numeroase decizii (ex: Decizia nr. 176/08.02.2011, nr. 529/11.10.2005, nr. 444/20.11.2003 etc.), o normă de protecție de interes general, respectiv de protecție a patrimoniului instituțiilor publice, ca o premisă indispensabilă a desfășurării activității lor în condiții optime.

Cu toate acestea, procedura specială de alocare a fondurilor destinate plății creanțelor statului stabilite prin titluri executorii nu poate influența în nici un mod dreptul creditorilor de a obține executarea respectivelor creanțe. Instanța constată că omisiunea autorităților executive de a stipula în bugetele anuale sumele necesare executării obligațiilor prevăzute în titluri executorii îi este pe deplin imputabilă puterii executive și, conform principiului clasic de drept „Nemo auditur propriam turpitudinem allegans” (nimeni nu își poate invoca propria culpă), nu poate justifica neexecutarea respectivelor obligații. O concluzie contrară ar permite ca executarea acestor obligații să se afle la discreția totală a autorităților executive, care ar putea omite în mod repetat să aloce fondurile necesare executării, situație ce ar contraveni în mod nejustificat dispozițiilor art. 622 C.proc.civ.

Contestatorul a mai invocat în susținerea contestației la executare faptul că beneficiază, conform O.G. nr. 22/2002, de un termen de grație de 6 luni, ce nu a fost avut în vedere de executorul judecătoresc la emiterea somației și a adreselor de înființare a popririi. Astfel, art. 2 din O.G. nr. 22/2002 prevede că „Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului”, iar conform prevederilor art. 3 din același act normativ, „în cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art. 2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silit potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie”.

Cu toate acestea, instanța reține că termenul de 6 luni prevăzut de art. 2 nu este un termen de grație care operează în mod obligatoriu în toate procedurile de executare silită derulate împotriva instituțiilor și autorităților publice. Din contră, instanța reține că acesta are un caracter excepțional și derogator de la dispozițiile de executare de drept comun, astfel că nu poate opera decât în condițiile strict prevăzute de lege, respectiv numai dacă debitorul dovedește lipsa fondurilor necesare executării silit. Or, această probă nu a fost făcută în cauză, din înscrisurile depuse la dosar rezultând că la data emiterii somației, soldul contului debitorului destinat despăgubirilor civile era de aproximativ 38.500.000 lei. Din acest motiv, necomunicarea somației la care se face referire în art. 2 din O.G. nr. 22/2002 nu a fost susceptibilă să-i cauzeze o vătămare debitorului. În plus, debitorul, tocmai în considerarea calității sale de instituție publică are îndatorirea, ca reprezentant al autorității statului, de a veghea la respectarea principiului legalității și la a executa de bună voie o hotărâre judecătorească. Așadar, chiar dacă s-ar fi probat că pe conturile debitorului ar fi fost înființate popriri în sume ce depășesc fondurile alocate, relevant în cauză este că nu au existat demersuri din partea debitorului pentru alocarea fondurilor necesare și suficiente achitării benevole a obligațiilor stabilite prin titluri executorii. Astfel, obligația contestatorului pentru care a fost începută executarea silită a luat naștere și a devenit

certă în momentul pronunțării sentinței arbitrale nr. 33/19.05.2022, pronunțată de Curtea de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României în dosarul nr. 88/2019, astfel că începând cu acest moment, 19.05.2022, puteau începe demersurile pentru a fi executată voluntar de către acesta. Caracterul voluntar al unei executări benevole se reflectă tocmai în îndeplinirea unei obligații de către debitor, în lipsa oricărei solicitări sau somații din partea creditorului. În lipsa unei astfel de executări benevole, creditorul poate prezuma faptul că debitorul nu dorește să execute în mod voluntar obligația și se poate adresa executorului judecătoresc. Totodată, astfel cum a statuat Curtea E.D.O. în cauza Hornsby c. Greciei și Sandor c. României, dacă administrația refuză să execute o hotărâre judecătorească sau o întârzie, garanțiile art. 6 paragraf 1 de care ar fi beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi.

În legătură încheierea de încuviințare a executării silită, instanța reține că potrivit art. 666 alin. 3 C.proc.civ., acesta cuprinde, în afara mențiunilor prevăzute la art. 233 alin. 1, arătarea titlului executoriu pe baza căruia se va face executarea, suma, atunci când aceasta este determinată sau determinabilă, cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, când s-a încuviințat urmărirea silită a bunurilor debitorului și modalitatea concretă de executare silită, atunci când s-a solicitat expres aceasta. Analizând încheierea din camera de consiliu din data de 26.07.2022, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosar nr. 17301/302/2022, prin care s-a încuviințat executarea silită prin toate modalitățile prevăzute de lege, instanța observă că textul de lege precitat nu s-a respectat întocmai, fiind indicate drept creanță „obligațiile stabilite prin titlul executoriu reprezentat de sentința arbitrală nr. 33/19.05.2022, pronunțată de Curtea de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României”, fără precizarea sumelor determinate și determinabile și a obligației de a emite o adresă, cuprinse în titlu. Cu toate acestea, instanța reține că debitorul nu a suferit vreo vătămare prin neindicarea în cuprinsul încheierii a sumelor și a obligației de a face supuse executării în concret, câtă vreme prin încheiere s-a făcut trimitere la obligațiile prevăzute în titlul executoriu, fără excepție, iar conținutul tuturor acestor obligații rezultă din titlu. Așadar, lecturând dispozitivul titlului executoriu, creditorul poate cunoaște, în concret, care sunt obligațiile supuse executării, iar dacă cele care i se impută prin somații sunt diferite de cele menționate în titlu, să le și conteste.

Contrar susținerilor contestatorului, nu există niciun motiv pentru a considera că instanța ar fi încuviințat executarea numai pentru obligațiile de plată cuprinse în dispozitivul titlului executoriu, iar nu și pentru obligația de emiteră a adresei de deblocare a garanției, cu atât mai mult cu cât în cererea de executare silită formulată de creditoare s-a menționat că se solicită executarea silită pentru toate obligațiile din titlu, cu indicarea lor expresă, iar cererea respectivă este analizată de instanța de executare la momentul încuviințării executării silită.

De asemenea, posibilitatea de a încuviința executarea silită a unei creanțe determinabile în concordanță cu titlul executoriu este permisă de lege, dispozițiile art. 628 alin. 2 C.proc.civ. prevăzând că în situația în care creanța rezultată din titlul executoriu nu este determinată, ci doar determinabilă, cum este cazul în speță pentru penalitățile de întârziere calculate în continuare, respectiv începând cu data de 13.05.2022, executorului judecătoresc îi revine obligația ulterioară de a stabili cuantumul creanței, prin emiterea unei încheieri care, așa cum prevede alin. 5 al aceluiași articol, constituie titlu executoriu.

Referitor la lipsa semnăturii membrilor completului de judecată de pe exemplarul încheierii care i-a fost comunicat debitorului, instanța reține că potrivit art. 426 alin. 6 C.proc.civ. și art. 131 alin. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015, în vigoare la data pronunțării încheierii, numai două exemplare de pe fiecare hotărâre sunt semnate de membrii completului de judecată și de grefierul de ședință, dintre care unul se atașează la dosarul cauzei, iar celălalt se depune spre conservare la dosarul de hotărâri al instanței. De asemenea, potrivit art. 427 alin. 1 din C.proc.civ. și art. 131 alin. 8 din regulamentul, hotărârea se comunică din oficiu părților, în copie. Ca atare, împrejurarea că exemplarul comunicat, identic cu cel aflat la dosarul cauzei, nu poartă semnăturile completului de judecată se explică prin aceea că, potrivit

dispozițiilor legale mai sus indicate, hotărârea se redactează doar în două exemplare originale, purtând semnăturile membrilor completului de judecată.

Analizând motivul de contestație constând în încălcarea dispozițiilor art. 781 alin. 5 C.proc.civ. cu referire la art. 1 alin. 2 din O.G. nr. 22/2002, instanța reține că în drept, potrivit art. 727 C.proc.civ., „nu sunt supuse urmării silite: (...) f) bunurile declarate nerurmăribile în cazurile și în condițiile prevăzute de lege”. Totodată, conform art. 781 C.proc.civ., „nu sunt supuse executării silite prin poprire: a) sumele care sunt destinate unei afectățiuni speciale prevăzute de lege și asupra cărora debitorul este lipsit de dreptul de dispoziție; b) sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații naționale și internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte; c) sumele aferente plății drepturilor salariale viitoare, pe o perioadă de 3 luni de la data înființării popririi. Atunci când asupra aceluiași cont sunt înființate mai multe popriri, termenul de 3 luni în care se pot efectua plăți aferente drepturilor salariale viitoare se calculează o singură dată de la momentul înființării primei popriri”. De asemenea, conform dispozițiilor art. 1 din O.G. nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice se achită din sumele aprobate cu această destinație prin bugetele acestora sau, după caz, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă, alin. 2 al aceluiași articol stabilind că nu se pot achita din sumele destinate potrivit bugetului aprobat pentru acoperirea cheltuielilor de organizare și funcționare, inclusiv a celor de personal, în scopul îndeplinirii atribuțiilor și obiectivelor legale, pentru care au fost înființate, creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice. Acest dispoziții au primit o interpretare cu caracter obligatoriu prin Decizia nr. 1/2020 a Î.C.C.J. – Completul pentru soluționarea unui recurs în interesul legii, prin care s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice și art. 781 alin. (5) lit. c din Codul de procedură civilă [fost art. 452 alin. (2) lit. c din Codul de procedură civilă de la 1865], sumele destinate plății drepturilor salariale, aflate în conturi deschise la unitățile de trezorerie și societăți bancare, nu pot face obiectul executării silite prin poprire.

În cauză, instanța apreciază că nu s-a dovedit în cauză în ce fel s-ar fi încălcat dispozițiile legale privind destinația specială a sumelor poprite atunci când au fost emise adresele de înființare a popririi către Trezoreria București și Trezoreria Sectorului 5 București. Astfel, instanța apreciază că cerința contestatorului de a se preciza în adresele de înființare a popririi că anumite sume de afectățiune specială nu sunt supuse popririi este de un formalism excesiv, cât timp debitorul deține în conturile deschise la terți popriți inclusiv sume ce pot fi executate, iar obligațiile terților popriți de a nu popri sume din categoria celor exceptate de la executare rezultă din art. 781 alin. 5 C.proc.civ. și art. 1 alin. 2 din O.G. nr. 22/2002, fără a se dovedi o încălcare a acestora în speță.

În plus, debitorul contestator nu a făcut dovada faptului că toate conturile sale deschise la Trezorerii cuprind exclusiv sume destinate pentru acoperirea cheltuielilor de organizare și funcționare, inclusiv a celor de personal, în așa fel încât conturile în sine să fie excluse de la executarea silită prin poprire. Drept urmare, nefiind dovedită afectățiunea specială a conturilor deschise la trezoreriile menționate, instanța apreciază că este legală măsura popririi instituită pe acestea.

Pe de altă parte, motivul de contestare a întinderii creanței referitor la aplicarea greșită a procentului de dobândă și a ratei inflației asupra penalităților de întârziere este întemeiat. Astfel, din încheierile de actualizare creanțe din dosarul de executare (f. 78-79, vol. II), rezultă că executorul a avut în vedere la stabilirea penalităților de întârziere datorate de contestator o rată a dobânzii legale penalizatoare de 9,75% pe an pentru perioada 12.05.2022-30.06.2022 și de 11,75% pe an pentru perioada 01.07.2022-20.09.2022, raportat la debitul principal. Cu toate acestea, din titlul executoriu rezultă că pârâtul a fost obligat, pe lângă plata debitului principal în cuantum de 13.029.645,25 lei, la plata unor penalități de întârziere pretinse de reclamantă prin

cererea de arbitraj, actualizate până la data de 12.05.2022 la suma de 2.206.499,97 lei, precum și la plata penalităților de întârziere în continuare, până la plata efectivă. În considerente, tribunalul arbitral a motivat admiterea acestui capăt de cerere prin aceea că pârâtul nu a formulat obiecțiuni asupra naturii, modului de calcul și valorii penalităților de întârziere. Analizând cererea de arbitraj formulată de creditoare, instanța observă că aceasta a calculat două tipuri de accesorii, respectiv (1) dobânda legală penalizatoare de 10,5% an, prevăzută de art. 3 alin. 2 ind. 1 din O.G. nr. 13/2011 pentru sumele aferente Garanțiilor de Bună Execuție și Reținerilor, pentru perioada 11.10.2018 -12.05.2022, aferentă sumelor totalizând 2.387.051,97 lei – ca sumă aferentă Garanției de Bună Execuție, și pentru sume totalizând 2.387.051,97 lei – ca sumă aferentă Reținerilor, și (2) penalități de întârziere de 6,5% pe an, pretins prevăzute de subclauza contractuală 14.8, pentru lucrări executate și neîncasate, respectiv pentru perioada 27.07.2017 – 12.05.2022, aferente sumei de 1.298.457,65 lei (detaliată la punctul iv, f. 35-37, din cererea de arbitraj) și pentru perioada 14.03.2019 – 12.05.2022, aferente sumei de 420.377,28 lei (detaliată la punctul v, f. 37-40 din cererea de arbitraj).

În condițiile în care penalitățile de întârziere calculate de creditoare până la momentul 12.05.2022 au fost acordate prin titlul executoriu în raport de debitele și ratele de dobândă sus-menționate, instanța constată că dobânda solicitată expres de creditoare prin cererea de executare silită și stabilită de executor, respectiv cea calculată prin raportare la un debitul principal în cuantum de 13.029.645,25 lei și la dobânzile de 9,75% pe an pentru perioada 12.05.2022-30.06.2022 și de 11,75% pe an pentru perioada 01.07.2022-20.09.2022 este nelegală, impunându-se anularea executării silite pentru suma calculată în acest mod.

În acest context, instanța subliniază că nu este posibil să se dispună anularea executării silite numai pentru diferența dintre dobânda calculată de executor și cea efectiv datorată, întrucât executorul a calculat dobânda indicată de creditoare prin cererea de executare silită, cu ignorarea titlului executoriu. Astfel, deși creditoarea a arătat că solicită penalități de întârziere începând cu 13.05.2022, a pretins ca acestea să fie calculate conform O.G. nr. 13/2011 și în raport de debitul principal de 13.029.645,25 lei. Or, penalitățile de întârziere datorate conform titlului executoriu sunt cele solicitate prin cererea de arbitraj, respectiv dobânda legală calculată conform O.G. nr. 13/2011, însă în raport de sumele reținute cu titlu de garanții (debit în legătură cu care s-a dispus obligația de emisie a adresei de deblocare a garanțiilor, distinct de cel în cuantum de 13.029.645,25 lei, care a făcut obiectul unui alt capăt de cerere) și o dobândă pretins contractuală de 6,5% pe an, raportată la suma de 166.804,40 lei, parte din debitul în cuantum de 13.029.645,25 lei.

De asemenea, având în vedere caracterul accesoriu al actualizării creanței sus-menționate cu rata inflației, dar și faptul că plata sumelor constând în penalități de întârziere constituie o obligație accesorie, iar nu o obligație principală, la care face referire art. 628 alin. 3 C.proc.civ., instanța va înlătura acest tip de actualizare al penalităților de întârziere, apreciindu-l nelegal.

În continuare, instanța reține că deși contestatorul a invocat că ar fi fost actualizate anumite cheltuieli de executare, această împrejurare nu rezultă din actele dosarului de executare. În cazul în care s-ar analiza actualizarea cheltuielilor arbitrale, apreciindu-se că în cererea de chemare în judecată s-a strecurat o eroare materială prin referirea la cheltuielile de executare, instanța observă că sub supuse actualizării în cadrul executării silite cheltuielile arbitrale, fiind aplicabilă în cauză, pentru identitate de rațiune, Decizia nr. 34/2015, pronunțată de ÎCCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 628 alin. 3 C.proc.civ., cheltuielile de judecată se circumscriu noțiunii de obligație principală în titlul executoriu și pot fi supuse actualizării în cadrul executării silite.

Întrucât motivul de nulitate invocată și constatat de instanță privește doar o parte a creanței supuse executării, instanța va dispune anularea în parte a executării silite în sensul reducerii debitului executat silit, fără ca celelalte efecte produse de executarea silită începută să fie afectate. Astfel, având în vedere considerentele de mai sus și dreptul creditorului la realizarea creanței sale pe cale de executare silită într-un termen rezonabil, în cauză se impune anularea în parte a executării silite efectuate în dosarul de executare silită nr. 9678/2022 al B.E.J. MAZILU

ȘI ASOCIAȚII, în sensul diminuării creanței supuse executării silite prin înlăturarea actualizării creanței cu dobânda legală penalizatoare aferentă sumei 13.029.645,25 de la data de 12.05.2022 la 20.09.2022, precum și prin înlăturarea actualizării creanței cu rata inflației.

Potrivit art. 720 C.proc.civ., „dacă admite contestația la executare, instanța, ținând seama de obiectul acesteia, după caz, va îndrepta sau anula actul de executare contestat (...)”, iar conform art. 179 alin. 3 C.proc.civ., „Desființarea unui act de procedură atrage și desființarea actelor de procedură următoare, dacă acestea nu pot avea o existență de sine stătătoare”.

Ca atare, având în vedere dispoziția de anulare în parte a actelor de executare prin reducerea debitului executat silit, instanța va dispune stabilirea de către executorul judecătoresc a cheltuielilor de executare, în temeiul Legii nr. 188/2000, prin raportare la debitul ce trebuie executat silit stabilit mai sus.

Așadar, onorariul executorului judecătoresc pentru obligația de plată se va putea stabili în cauză în limita plafonului maxim legal prevăzut de dispozițiile art. 39 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 188/2000, la care se poate adăuga cota de TVA de 19%, limită pe care instanța nu o apreciază ca fiind nerezonabilă, raportat la activitatea necesar a fi desfășurată de executor pentru recuperarea creanței.

Cu privire la onorariul executorului pentru obligația de a face stabilit prin încheierea din data de 25.08.2022, instanța reține că, în conformitate cu prevederile art. 670 alin. 2 C.proc.civ., „Cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit, în afară de cazul când creditorul a renunțat la executare, situație în care vor fi suportate de acesta, sau dacă prin lege se prevede altfel”, iar potrivit alin. 4, „Sumele datorate ce urmează să fie plătite se stabilesc de către executorul judecătoresc, prin încheiere, pe baza dovezilor prezentate de partea interesată, în condițiile legii. Aceste sume pot fi cenzurate de instanța de executare, pe calea contestației la executare formulate de partea interesată și ținând seama de probele administrate de aceasta”. De asemenea, potrivit prevederilor art. 39 alin. 5 din Legea nr. 188/2000, sunt cheltuieli de executare taxele de timbru necesare declanșării executării silite; onorariul executorului judecătoresc, stabilit potrivit legii; onorariul avocatului, în faza de executare silită; onorariul expertului și al interpretului; cheltuielile efectuate cu ocazia publicității procedurii de executare silită și cu efectuarea altor acte de executare silită; cheltuielile de transport; alte cheltuieli prevăzute de lege ori necesare desfășurării executării silite. În fine, potrivit art. 39 alin. 1 din Legea nr. 188/2000, „Executorii judecătorești au dreptul, pentru serviciul prestat, la onorarii minimale și maximale stabilite de ministerul justiției, cu consultarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești”, iar prin literele a-d ale articolului indicat mai sus, au fost stabilite onorariile minimale și maximale în cazul executorii silite a unor creanțe având ca obiect plata unei sume de bani, nefiind acoperită însă și ipoteza punerii în executare silită a unei obligații de a face.

Analizând dispozițiile Ordinului nr. 2550/2006 al Ministrului Justiției, prin care au fost aprobate onorarii maximale și minimale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, instanța apreciază că punerea în executare silită a obligației de a face constând în soluționarea unor notificări nu se încadrează în pct. 1-11 și 13-14 din anexa la acest ordin, astfel că reține că acest serviciu se subsumează pct. 12 din anexă, care prevede onorarii minime și maxime pentru situația în care nu există norme speciale incidente, respectiv pentru „Orice alte acte sau operațiuni date prin lege”. Pentru această categorie, Ordinul nr. 2550/2006 prevede un onorariu minim de 50 lei și un onorariu maximal de 200 lei. Raportat la considerentele de mai sus, instanța constată că suma de 6.188 lei, cu TVA inclus, stabilită cu titlu de onorariu al executorului judecătoresc pentru această executare, nu respectă plafonul maximal, care, prin adăugarea taxei pe valoare adăugată, are valoarea de 248 lei.

În acest context, instanța subliniază că onorariul pentru punerea în executare a obligației supuse executării silite în cauză nu este inclusă în dispozițiile pct. 2, întrucât acest punct se referă la executări directe și enumeră următoarele tipuri de obligații supuse executării silite - evacuări, - încredințarea minorului sau stabilirea domiciliului minorului, - vizitarea minorului, - puneri în posesie, grănițuiri, servituți, predări de bunuri etc., - desființare de lucrări sau construcții,

activități pentru îndeplinirea cărora sunt necesare acte de executare ce implică de cele mai multe ori demersuri complicate, fiind justificată stabilirea unor onorarii corespunzătoare pentru astfel de obligații și neputându-se considera, indiferent de temeiurile de drept indicate de executor în actele sale, ce privesc executarea silită directă, că punerea în executare a unei obligații de a face personale ar putea să se încadreze în enumerarea exemplificativă de la cea de-a patra categorie de obligații.

În consecință, constatând că actele de executare nu au fost corect întocmite în dosarul de executare silită în ce privește întregul debit și toate cheltuielile de executare, instanța va proceda la anularea în parte a actelor de executare, în sensul reducerii debitului și cheltuielilor la executare în mod corespunzător dispozițiilor anterioare și va respinge contestația la executare în rest, întrucât, sub aspectul celorlalte pretenții, contestația la executare este neîntemeiată.

Analizând cererea de suspendare a executării silite, instanța reține că, potrivit art. 719 alin. 1 C.proc.civ., interpretat în conformitate cu Decizia nr. 2/2021 a Î.C.C.J. – Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii, suspendarea executării dispusă în condițiile respectivului articol este limitată în timp până la soluționarea în primă instanță a contestației la executare, motiv pentru care, raportat la soluționarea contestației la executare prin prezenta sentință, instanța urmează să respingă ca rămasă fără obiect cererea de suspendare a executării silite.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea de suspendare a judecării ca neîntemeiată.

Admite în parte contestația la executare formulată de contestatorul **MUNICIPIUL BUCUREȘTI prin PRIMAR GENERAL**, cod fiscal 4267117, cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta nr. 47, sectorul 5 și sediul procesual ales în București, str. Prof. Ion Bogdan nr. 4-6, et. 4-5, sectorul 1, în contradictoriu cu intimata **ROTARY CONSTRUCTII SRL, societate în insolvență**, J40/11438/1991, CUI R0 1565534, cu sediul în București, str. Parcului nr. 77, sectorul 1, prin MAESTRO SPRL - Filiala București, în calitate de administrator judiciar, cu sediul în str. Petofi Sandor nr. 4, sectorul 2 și sediul procesual ales la POPESCU și ASOCIAȚII S.P.A.R.L. în București, str. Buzești nr. 75-77, et. 13, Clădirea Cube Victoriei Center, sectorul 1.

Dispune anularea în parte a actelor de executare efectuate în dosarul de executare silită nr. 9678/2022 al B.E.J. MAZILU ȘI ASOCIAȚII, în sensul diminuării creanței supuse executării silite prin înlăturarea actualizării creanței cu dobânda legală penalizatoare aferentă sumei 13.029.645,25 de la data de 12.05.2022 la 20.09.2022, precum și prin înlăturarea actualizării creanței cu rata inflației.

Dispune stabilirea de către executorul judecătoresc a onorariului de executor pentru creanța în bani prin raportare la debitul ce trebuie executat silit stabilit mai sus și reducerea cuantumului onorariului de executor pentru obligația de a face de la suma de 6.188 lei la suma de 248 lei, cu TVA inclus.

Respinge cererea de suspendare a executării silite ca rămasă fără obiect.

Cu drept de a formula cerere de apel, care se depune la Judecătoria Sectorul 5 București, în termen de 10 de zile de la comunicare.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, astăzi, 02.02.2023.

PREȘEDINTE
Monica-Maria Iga

GREFIER
Georgeta Enache